VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 22 SEPTEMBER 2022

Onderwerp: Opvang vluchtelingen en asielzoekers

Voorzitter: mw. S. van de Meeberg

De leden: mw. B.M. Antolini, mw. A.E. Gumbert, mw. J.M. Hup, mw. G. Knikker, mw. A.P. Maat, dhr. P.C.I. Meijer, dhr. J.G. Rip, dhr. F. Sidali, dhr. H.P. Spijker, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. E. Vermeulen

Griffier: dhr. M. Gerding

Portefeuillehouders: dhr. C. el Idrissi, mw. C.F.M. van der Meij, dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.H.F. Schuurmans-Wijdeven, mw. M.L. Sedee-Schuitemaker, mw. M. Steffens-van de Water

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Toen was het 20.30 uur, dus ik denk dat iedereen staat te popelen om te beginnen. U gaat het met elkaar hebben over de opvang vluchtelingen en asielzoekers naar aanleiding van een brief van het college van 8 september jl. en daar is een sessieverzoek uit voortgevloeid van Forza! Er is een informatieve bijeenkomst geweest op 15 september jl. waar u waarschijnlijk allemaal aanwezig bent geweest.
Voordat we gaan beginnen, naar aanleiding van de vorige sessie en de herhaling van de training die ik kortgeleden heb gehad, wil ik even wat spelregels herhalen. U spreekt via de voorzitter, dus niet rechtstreeks tot elkaar, maar via de voorzitter, en wacht ook even met praten totdat u de beurt krijgt. En wellicht ten overvloede, mensen die hier in de zaal zitten, maar niet meedoen aan de vergadering, worden ook vriendelijk, maar dringend verzocht geen heftige geluiden van goedkeuring of afkeuring te uiten en zich gewoon netjes te gedragen.
Omdat Forza! de sessie heeft aangevraagd mogen zij als eerste en krijgen ze ook vijf minuten extra spreektijd. Gaat uw gang, mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, op vrijdag 16 mei 2014 noemde premier Rutte in zijn wekelijkse persconferentie de asielstroom van – destijds – Eritreeërs onder meer 'maatschappelijk ontwrichtend'. Dat ging toen om slechts 1000 asielzoekers per week. Premier Rutte benadrukte in zijn persconferentie dat de asielzoekers er niet van uit moeten gaan dat Nederland een open huis is. Hij zei ‘als u dacht aan Nederland vanwege de snelle asielprocedure, zeg ik 'zo werkt het niet'. Nederland is geen open huis, we zullen het lek boven water krijgen'.
Inmiddels is het 2022 en groeide de Nederlandse bevolking tussen augustus 2021 en augustus 2022 met 200.000 mensen door immigratie. Tot zover dat lek boven water krijgen. Daar is niet tegenop te bouwen. We vingen van die 200.000 mensen als land onder meer 40.000 vluchtelingen op uit Oekraïne. Ook onze gemeente heeft daar haar bijdrage aan geleverd en doet dat nog steeds. Tegelijkertijd groeide ook het aantal mensen dat vanuit andere werelddelen naar ons toe is gekomen op zoek naar een beter leven. Mensen die onderweg naar het land met de best opgetuigde verzorgingsstaat ter wereld vele veilige landen passeerden, dan wel doorkruisten. Inmiddels zijn dat er zoveel dat het woord crisis voor het hebben van onvoldoende huisvesting voor al deze ongenode gasten van stal is gehaald.
Binnen onze fractie is de vraag gerezen wat een crisis dan precies is. En gelukkig helpt de wet ons wat dat betreft, want in de Wet veiligheidsregio's is in artikel 1 precies gedefinieerd, wanneer er sprake is

van een crisis. Een crisis is de situatie waarin een vitaal belang van de samenleving is aangetast of dreigt te worden aangetast. Met deze wetenschap kunnen we ons afvragen welk vitaal belang van de samenleving wordt aangetast door het niet kunnen huisvesten van mensen die na vele veilige landen te hebben doorkruist, hier gastvrijheid komen opeisen. Er wordt zelfs helemaal geen vitaal belang aangetast. Er is geen crisis, in ieder geval niet in de zin van de wet. Dat vitale belang wordt hooguit aangetast door deze mensen juist wel te huisvesten. Vervolgens kunnen we ons afvragen welke wettelijke basis er is om de gemeenteraad volledig buitenspel te zetten.
De conclusie van Forza! is dat die wettelijke basis ontbreekt. Wat Forza! betreft, houden we vast aan onze grondwettelijke autonome positie en nemen we als gemeenteraad zelf beslissingen die onze gemeente aangaan. Wij zijn immers het hoogste orgaan binnen de gemeente. Dat wil natuurlijk helemaal niet zeggen dat er binnen de raad geen meerderheid zou kunnen zijn om alles op alles te zetten om ten koste van onze eigen inwoners alles uit de kast te halen om iedereen die bij ons aanklopt te huisvesten. Het is echter wel het gesprek dat we met z'n allen moeten hebben. En de beslissing die hier in deze raad moet worden genomen, in plaats van dat zij zonder of met onvoldoende wettelijke basis aan ons wordt opgelegd. Het debat zou moeten zijn of wij er zijn om het gebrek aan daadkracht in Den Haag te helpen verdoezelen door een soort 'wir schaffen das', of moeten we naar Den Haag eindelijk eens het signaal afgeven dat genoeg ook genoeg is, dat de lagers van onze verzorgingsstaat aan het vastlopen zijn, dat we na Malta het dichtstbevolkte land van Europa zijn, dat we worstelen om de eigen inwoners van passende woonruimte te voorzien, dat onze bejaarden met een volle luier in het verzorgingshuis zitten te wachten op een wekelijkse douchebeurt, omdat we geen geld hebben om hen adequate zorg te bieden, dat we mensen in het onderwijs onvoldoende perspectief weten te bieden, dat we gierende inflatie hebben, dreigende energiearmoede?
Voorzitter, over vitale belangen gesproken. Laten we ons eens druk gaan maken over onze eigen problemen, over de problemen van de inwoners van dit land, van onze gemeente. Rond 1900 telde ons land 5 miljoen inwoners, van wie er 2 miljoen in bittere armoede leefden. Armoede die te vergelijken is met die van moderne sloppenwijken in de derdewereldlanden. In 122 jaar hebben we hier ondanks twee wereldoorlogen, een modern, welvarend land opgebouwd, hebben we ons ontworsteld aan die schrijnende armoede. Laat de mensen in Afrika en Azië dat ook doen in plaats van massaal hiernaartoe te komen.
Onze regering verschuilt zich altijd achter internationale verdragen. We hoeven maar naar de euro te kijken en naar de monetaire financiering van Europese landen die hun huishoudboekje niet op orde hebben om te zien wat die verdragen waard zijn; als het zo uitkomt, worden die met voeten getreden. Het signaal dat onze fractie vanavond af wil geven, is dat de beslissing over opvang aan de raad is, dat wat onze fractie betreft, de kraan dichtgedraaid moet worden, dat het tijd wordt de grenzen te sluiten en dat wie uitgeprocedeerd is, uitgezet dient te worden. Stoppen te dweilen met de kraan open. Gastvrijheid kent ook grenzen en we hebben in het land meer dan voldoende eigen problemen die een oplossing behoeven, problemen die wel de vitale belangen van de maatschappij raken.
Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan zag ik de vinger van mevrouw Gumbert van GroenLinks en ik wil u erop wijzen dat dat haar maidenspeech is, dus dat u haar niet mag interrumperen. Gaat uw gang. Mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel. Hoewel de meeste aanwezigen hier mij al kennen en omgekeerd, ik hen ook, mag ik toch een maidenspeech houden. Ik ben vereerd en trots dat ik nu officieel raadslid ben. Ik mag verdergaan met het werk dat Maaike Ballieux op deze plaats voor mij deed. Dat is geen simpele opgave. Haar kennis en ervaring kan ik voorlopig niet evenaren. Wat toewijding betreft ga ik dat zeker proberen. Ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om haar te bedanken, voor die tomeloze inzet natuurlijk, maar vooral voor wat ik van haar leerde. Zij vroeg aan mij, en ik vraag nu aan mijn collega's: voor wie doen we dit werk? Bij alle besluiten die we nemen moet dat de belangrijkste vraag

zijn: wat betekent dit voor de inwoners? Wat zijn de gevolgen van de nota's, rapportages en raadsvoorstellen die de gemeenteraad vaststelt in de levens van mensen? En daarbij gaat het niet alleen om ieders eigen kiezers, we zitten hier allemaal voor alle inwoners, niet alleen nu, maar ook in de toekomst. Nu spreken we vanavond niet over een nota of een raadsvoorstel. Er zijn geen beslispunten, maar het gaat wel over mensen. Het lijkt in de politiek soms alsof alles wat goed is voor de een, slecht is voor de ander; een zero sum game. Elke winst betekent op die manier verlies.
Natuurlijk zijn het aantal beschikbare woningen, het aantal weken dat iemand op zorg moet wachten of het bedrag van iemands energierekening gewoon absolute cijfers. En toch zijn het net zo goed relatieve begrippen. Tien jaar wachten op een woning is veel te lang. Maar als we eerlijk zijn, helpt het niet om die woning niet aan een statushouder te gunnen, want dan moet je nog steeds negen jaar wachten en dat is nog steeds veel te lang. Die statushouder woont intussen op een kamer in een AZC die hij deelt met vreemden, zijn gezin is nog in het land van herkomst en in gevaar. Hij mag niet werken, geen bestaan opbouwen en dat wordt hem verweten, want hij is niet ingeburgerd tijdens de jaren wachten en het ergste is, de woningnood is er helemaal niet mee opgelost.
Iedereen is het erover eens dat echte vluchtelingen recht hebben op een veilige plek. Om vast te stellen wie een echte vluchteling is, hebben we in Nederland een streng systeem. Een asielzoeker wordt pas een statushouder als bewezen is dat hij of zij een echte vluchteling is. Gedurende het onderzoek moet er veilige menswaardige opvang zijn. Het is onacceptabel dat mensen zonder wc of douche en zonder maaltijden buiten in de regen moeten wachten.
In 2015 werd ik lid van GroenLinks. Toen waren er in heel Europa grote aantallen vluchtelingen en de manier waarop die werden opgevangen, of niet opgevangen ging mij zo aan het hart dat ik er iets aan wilde doen. Ik wilde opkomen voor de mensen in nood en voor rechtvaardigheid voor iedereen. Ik werd politiek actief. Dat is de reden dat ik hier nu het woord mag voeren.
GroenLinks is er trots op dat onze gemeente niet alleen noodopvang verzorgt voor vluchtelingen, maar ook bezig is met het organiseren van een flexibele huisvestingsmogelijkheid voor verschillende groepen woningzoekenden. We zijn ook blij dat het college niet meer alleen reageert op de huidige crisis, maar op zoek is naar een structurele aanpak. Het is noodzakelijk dat het college de regie neemt. Wij, de gemeenteraad, zijn er vooral om de inwoners, ook als ze hier nog maar kort of helemaal nog niet wonen,…

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert, wilt u uw laatste zin uitspreken? U bent over de tijd heen.

Mevrouw GUMBERT: Maar ik dacht dat het mijn maidenspeech was?

De VOORZITTER: Dat klopt, maar u mag geen extra tijd bij uw maidenspeech.

Mevrouw GUMBERT: O, dat is mij dan verkeerd verteld door mijn…

De VOORZITTER: Wat jammer, maar u mag nog een zin uitspreken.

Mevrouw GUMBERT: Ik ga het afmaken, wij vinden dat iedereen in de eerste plaats als mens moet worden behandeld, want het maken van onderscheid tussen groepen mensen, tussen onze mensen en vluchtelingen, of tussen vluchtelingen uit Oekraïne of uit andere landen, lost geen problemen op. Maar verdeeldheid en polarisatie zijn voor niemand goed. Mijn inzet in deze raad zal daarom voor altijd menselijke, eerlijke en duurzame politiek zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Gumbert. Dan zag ik de vinger van mijnheer Spijker van EEN Haarlemmermeer. Gaat uw gang.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Allereerst een compliment voor alle hotels en alle betrokkenen die zo snel als kon een opvang hebben gerealiseerd voor de oorlogsvluchtelingen. Nu Ter Apel overbelast raakt en de zomer nu toch wel tegen het einde loopt, moeten we ons voorbereiden op de winter. Nu al stappen zetten om deze mensen letterlijk niet in de kou te laten staan. Nu is de tijd voor samenwerken en oplossen, geen tijd voor populistisch gewauwel over gelukzoekers, over criminaliteit en overlast. Die debatten voeren we in de raad en voerden we eigenlijk al heel lang voordat Oekraïne in het nieuws was, dus daar hebben we het een andere keer wel over. Voor de goede orde, onze fractie heeft geen berichten ontvangen over overlast of criminaliteit onder de huidige geborgen vluchtelingen in de Haarlemmermeer.
Wat kan de raad wel doen? Meedenken over de versnellingsprocedure voor huisvesting van statushouders in flexwoningen in de Oosterdreef, Etta Palmstraat en de Lutulistraat. We hebben nog 219 statushouders te plaatsen, dus voorzitter, laten we harder zoeken naar een beschikbare ruimte voor deze flexwoningen. Alle lering die we kunnen trekken uit de versnelde procedures en de gang van zaken hierin moeten we juist gaan inzetten voor onze eigen inwoners om de woningcrisis het hoofd te bieden. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Spijker. Dan mevrouw Van Straten, VVD. Gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, allereerst wil ik collega Vermeulen dankzeggen voor het aanvragen van deze sessie, want het is inderdaad wat de VVD betreft ook de bedoeling dat wij ons hier uitspreken en dat wij aangeven hoe wij als gemeente om willen gaan met de opvang van vluchtelingen en dat meegeven aan het college en het is de bedoeling dat het voor onze inwoners duidelijk is hoe wij daarin staan. En dan val ik maar meteen met de deur in huis. De lokale VVD is ook tegen terugdringen van immigratie. We hebben uitdagingen genoeg om ons kleine, welvarende land leefbaar te houden. Ik wil daar wel bij opmerken dat de asielaanvragen maar 12% van de totale immigratie bedragen. En dat vraagt dus om een heel brede aanpak die wij hier lokaal niet met elkaar kunnen bedenken. Daar zullen ze in Europa mee aan de slag moeten en ook het rijk zal ermee aan de slag moeten. We zien gelukkig inmiddels een staatssecretaris, Eric van den Burg, die daar met open vizier en daadkrachtig mee aan de slag is gegaan.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mijnheer Meijer, BVNL.

De heer MEIJER: Sorry, maar verstond ik u nu goed? Was u nu voor de immigratie of tegen de immigratie? Want volgens mij zei u voor.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. De heer Meijer heeft mij niet goed verstaan, voorzitter, ik zei voor terugdringen van immigratie.

De VOORZITTER: Gaat u verder met uw eerste termijn, mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel. Waar wij hier lokaal wel over gaan, is de opvang van asielzoekers en de huisvesting van onze statushouders. We gaan het in een andere sessie hebben over huisvesting van onze statushouders. We gaan het vanavond hebben over de opvang van asielzoekers. Daar zijn eigenlijk ook twee soorten in, de tijdelijke opvang en de wat langduriger opvang. Het is hier al vaker gezegd vanavond. Onze gemeente neemt ruimschoots haar verantwoordelijkheid in het tijdelijk opvangen van vluchtelingen en asielzoekers. En dat doen we niet alleen. Dat doen we met behulp van ondernemers, het onderwijsveld, zorgverleners. En wij kunnen hen daarvoor niet vaak genoeg bedanken wat ons betreft.

Wij vangen in onze gemeente vooralsnog weinig asielzoekers op voor langere tijd en het ziet er naar uit dat de opvang voor Oekraïners waarschijnlijk minder tijdelijk zal zijn dan we allemaal hadden gehoopt. En we hebben allemaal meegekregen inmiddels dat het COA op zoek is naar locaties voor langdurige opvang voor asielzoekers. In deze situatie kan je als gemeente twee dingen doen. Je kunt een beetje stil gaan zitten en hopen dat het jouw gemeente voorbij waait en hopen dat iemand anders het oppakt, of je kunt zelf de regie willen nemen. Je kunt zelf met het COA het gesprek aangaan zodat je de regie kunt nemen en misschien een win-winsituatie kunt creëren. Want ook wij spreken liever niet van winnen of verliezen, maar we zien graag mogelijkheden om voor beide groepen iets te doen. Dus wat ons betreft, is regie nemen hier noodzakelijk.

De VOORZITTER: U krijgt weer een interruptie, ditmaal van mijnheer Vermeulen van Forza!

De heer VERMEULEN: Het is een heel korte vraag. Ik wil via u, voorzitter, aan mevrouw Van Straten vragen of ze het dan wel met mij eens is dat dat dan toch uiteindelijk voort moet komen uit een beslissing die hier in deze raad is genomen en niet iets wat aan ons is opgelegd?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ja, ik heb volgens mij aan het begin aangegeven dat ik het belangrijk vind dat wij hier ons uitspreken over hoe dat zal moeten gaan en daarom ben ik ook heel blij met deze gelegenheid die door mijnheer Vermeulen is gecreëerd en ik ga ervan uit dat het college supergoed luistert vanavond en dat allemaal meeneemt.
Hoe willen wij een win-winsituatie gaan creëren? Hoe hebben wij dat voor ogen? Wat ons betreft zijn drie punten daar heel erg belangrijk voor. Oplossingen voor asielzoekers zijn wat de VVD betreft alleen mogelijk als dat ook extra oplossingen voor onze eigen inwoners betekent, dus heel concreet: voor iedere oplossing voor asielzoekers moet dat voor 50% ook voor onze eigen inwoners een oplossing bieden. Net zoals we hebben gedaan bij de flexwoningen in Nieuw-Vennep. Dat is een belangrijke voorwaarde.
Een andere belangrijke voorwaarde voor de VVD is dat oplossingen in kleine kernen kleinschalig moeten zijn, want de leefbaarheid moet in stand kunnen worden gehouden in die kleine kernen. Dus ook dat is wat ons betreft belangrijk.
Als derde hebben we een voorkeur voor opvang van asielzoekers die langer dan zes maanden in de procedure zitten, want die mogen werken. We denken dat als hier de portefeuillehouder Werk en Inkomen hard aan de slag gaat en met lokale ondernemers in gesprek gaat, we deze mensen, als we die hier opvangen, ook meteen aan een baan kunnen helpen zodat ze ook meteen kunnen bijdragen aan onze gemeente.
Op deze manier denken wij dus dat we een win-win kunnen creëren. We nemen onze verantwoordelijkheid om mensen op te vangen die dat nodig hebben en we creëren ook mogelijkheden voor onze eigen inwoners en ondernemers.
Ik wil nog een ding vragen voorzitter, als u mij toestaat. Ik wil straks nog van het college een reactie horen op de vraag: hoe nu verder? Want wij praten hier nu over met elkaar en we geven allemaal dingen aan het college mee en hoe gaat het college hier nu verder mee om? Krijgen we dan op een gegeven moment een voorstel? Dan kan ik afsluiten.

De VOORZITTER: Dank u wel. Precies binnen de tijd ook. Mevrouw Antolini, FVD.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u wel voorzitter. Er is niets minder permanent dan een tijdelijke oplossing als het aankomt op overheidsbeleid. De individuen die worden opgevangen in de gemeente mogen wellicht tijdelijk zijn, maar de structurele problemen niet. Zolang de vluchtelingenstroom niet wordt

ingeperkt, zal onze gemeente zich jaar na jaar genoodzaakt blijven voelen om de ene tijdelijke opvang na de andere te realiseren.
De opvang van asielzoekers en statushouders leidt tot schade aan de sociale cohesie van onze gemeente. Denk aan overlast, verminderd woongenot en een toenemend gevoel van vervreemding. Extreme uitspattingen van geweld komen steeds meer aan het licht, ondanks verwoede pogingen van de media om de link met afkomst onder de pet te houden.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mevrouw Knikker van D66. Gaat uw gang.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel voorzitter. Twee weken geleden hadden we hier een sessie over het veiligheidsplan en daar werd nog een keer benadrukt dat de politiecapaciteit niet is ingezet in onze gemeente om overlast van vluchtelingen of asielzoekers tegen te gaan. Bent u bekend met die informatie en wat is uw reactie daarop?

De VOORZITTER: Mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Daar ben ik bekend mee. Maar ik heb juist weer van andere bronnen vernomen dat er wel degelijk politie is ingezet.

De VOORZITTER: Mevrouw Antolini, gaat u verder met uw eerste termijn.

Mevrouw ANTOLINI: We vangen mensen op met normen, waarden en culturen die niet de onze zijn, voor problemen die niet de onze zijn. Wij van FVD willen dat iedere persoon op aarde gezond en gelukkig zijn leven kan leiden, maar het getuigt van een kinderlijk naïef wereldbeeld om te denken dat wij in staat zijn de problemen van de hele wereld op ons te nemen. Structureel lost het niets op, maar maakt het de levens van onze eigen inwoners wel zwaarder. Terwijl de energieprijzen de pan uitrijzen en menig bedrijf na de coronaperiode in de Haarlemmermeer op omvallen staat, halen wij ons dus nog meer problemen op de hals. De landelijke overheid is nog steeds niet bereid om de inwoners substantieel tegemoet te komen, maar forceert ons wel om hen, bijvoorbeeld via de opvang van vluchtelingen, uit de brand te helpen. Het wordt tijd dat wij onze positie als gemeente eens serieus nemen in plaats van te fungeren als speelbal van Den Haag.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mijnheer Rip van de HAP.

De heer RIP: Ik wil graag wat vragen aan mevrouw Antolini. Ik heb gisteren uw grote leider aanschouwd op het beeld. Die is groot voorstander van de grootste oorlogsmisdadiger die op dit moment op de wereld rondloopt. Dat is onze vriend die woont in Moskou. Bent u het met mij eens dat als u zulk soort regimes steunt, u eigenlijk de vluchtelingenstroom alleen maar aanjaagt? Bent u dat met mij eens?

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, ik wil u er wel op wijzen dat u even via de voorzitter moet spreken, dus niet rechtstreeks 'u' zeggen, maar even via de voorzitter, dan houden we het netjes. Mevrouw Antolini, gaat uw gang.

Mevrouw ANTOLINI: Ik vind het sowieso heel jammer dat als we over vluchtelingen praten, we nu allemaal doen alsof het alleen maar om Oekraïense vluchtelingen gaat. Dat is gewoon niet waar. Ik heb laatst nog schriftelijke vragen ingediend over die Oekraïense opvanglocaties en of het alleen maar Oekraïners zijn. Dat is niet het geval. Het gaat om vluchtelingen uit 20 verschillende landen en dan hebben we het nu alleen over Oekraïners. Dat is niet het geval.

De VOORZITTER: Ik zie dat mijnheer Rip wil reageren maar misschien moeten we dat voor de tweede termijn even bewaren.

De heer RIP: Ik kom daar zeker even op terug want dan wil ik wat wereldgeschiedenis meegeven.

De VOORZITTER: Goed idee, tweede termijn. Mevrouw Antolini, gaat u verder met uw eerste termijn?

Mevrouw ANTOLINI: Nou wereldgeschiedenis, we hebben het nu gewoon over de stand van zaken op dit moment. Onze oproep is dan ook om ons te verzetten tegen de opvang van asielzoekers en vluchtelingen en te zorgen dat we prioriteit geven aan het ondersteunen van onze eigen mensen. Laten we een keer gaan kijken naar onze eigen mensen. Er zijn genoeg mensen in Nederland die hulp nodig hebben. Die dakloos zijn, die niet meer kunnen rondkomen en die krijgen vervolgens ook niets.
Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan mevrouw Knikker, D66.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel voorzitter. Het is goed dat we vandaag als raad dit onderwerp bespreken want de opvang van vluchtelingen leeft, ook in onze gemeente. Zo ontvingen we eind van de zomer nog een brief van een bezorgde inwoner waarin ze zich afvroeg 'wat gebeurt er nu eigenlijk in Haarlemmermeer en op welke wijze kan ik als inwoner hierbij betrokken zijn?' Communicatie is dus essentieel over wat de gemeente doet en wat er speelt op het gebied van de vluchtelingenopvang. Maar voorzitter, laten we beginnen met het feit dat D66 blij is dat we als gemeente onze verantwoordelijkheid nemen om op dit dossier het juiste te doen en dat we als gemeente binnen onze bevoegdheden en mogelijkheden een bijdrage leveren aan dit maatschappelijke vraagstuk.
Er zijn heel veel cijfers en er zijn veel verschillende soorten vluchtelingen die we opvangen. Naast de taakstelling van de huisvesting van statushouders vangen we ook 475 vluchtelingen op dit moment op vanuit de tijdelijke crisisopvang op verzoek van het COA. Dat doen we als gemeente in een aantal hotels die hier zelfstandig aan willen meewerken. Begrijpelijk dat dit nu voor ons als gemeente het maximale is dat we tijdelijk kunnen doen. Maar des te belangrijker vindt D66 het dat de gemeente samen met het COA opties onderzoekt om van de tijdelijke opvang over te gaan naar het realiseren van een meer permanente locatie. En goed dat we als gemeente hierin de regie nemen. We horen daar graag meer over, want als we duurzame en kwalitatief goede opvang kunnen combineren met inburgering en integratie zorgen we ervoor dat mensen die in Nederland mogen blijven straks ook zo snel mogelijk mee kunnen doen in onze samenleving. Het is dus belangrijk dat we met elkaar die creatieve oplossingen zoeken, zodat er voldoende woonruimte voor iedereen is.
Voorzitter, ik wil er ook bij stilstaan dat we de afgelopen maanden hebben gezien hoe we als een gemeente met open armen een hele grote groep Oekraïense vluchtelingen hebben ontvangen. Er stonden hier hotels in onze gemeente klaar om mensen te ontvangen en binnen no time werd een school opgezet om onderwijs voor een grote groep kinderen te faciliteren. Waar ik ook heel trots op ben, zijn onze eigen inwoners die hun eigen huis hebben geopend om gezinnen op te vangen, niet voor een week of twee, maar maandenlang. Ruim 350 mensen wonen op deze wijze sinds het voorjaar bij onze inwoners. Petje af, want dat vraagt heel veel en het is wat ons betreft een prachtige illustratie van de warmte en de betrokkenheid van onze inwoners. Als we dat willen volhouden, moeten we als gemeente dus blijven communiceren over wat we aan het doen zijn. Goed dus ook dat we als raad ons konden uitspreken over wat wij belangrijk vinden.
Voorzitter, wat ons betreft, is het dus belangrijk dat we kijken naar die huisvesting en opvang voor langere tijd, zodat we die combinatie kunnen maken met inburgering en wat D66 betreft, denken we daar graag over mee.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Knikker, dan mijnheer Meijer, BVNL, gaat uw gang.

De heer MEIJER: Ja, dank u wel voorzitter. Laat ik beginnen met een verrassing: echte vluchtelingen vang je op. Laat ik duidelijk zijn. Volgens mijn fractie is er geen sprake van een vluchtelingencrisis in Nederland. Er is een ongebreidelde en ongecontroleerde immigratiecrisis gaande, dat wel. Ongebreideld omdat het kabinet zich blijft beroepen op internationale verdragen die ons zouden verplichten iedereen naar binnen te laten. Het zijn dezelfde internationale verdragen waarmee het Denemarken wel lukt om de instroom aanzienlijk te beperken.
En nee, voorzitter, anders dan de NOS misschien wil doen geloven, staat er geen grote meerderheid in dit land achter het asiel- en immigratiebeleid. Het kabinet krijgt in zijn geheel een 3.3 als cijfer. Dat is geen 8 of zelfs maar een voldoende op de immigratieportefeuille. Mensen zijn het vertrouwen kwijt in deze overheid, volledig kwijt. Ook hier in de gemeente. De opkomst bij de laatste twee verkiezingen spreekt boekdelen. En wie betalen de rekening? Precies, de inwoners van deze en andere gemeenten. Ze draaien op voor de kosten, maar ook op andere gebieden betalen ze de rekening; toenemende onveiligheid, afnemende sociale cohesie met zoveel cultuur- en wezensvreemde import, woningen die voor geboren Nederlanders niet meer beschikbaar zijn. Op al deze gebieden betalen ook de inwoners van Haarlemmermeer de rekening.
Terwijl het college zich verschuilt achter het COA dat betaalt voor de opvang geeft het COA zelf er al jaren blijk van geen enkele controle te hebben over de situatie. Het COA, en alleen het COA is verantwoordelijk voor de puinhoop in Ter Apel. Gaat het college ook een dergelijke puinhoop in Haarlemmermeer laten creëren door ditzelfde COA? Wanneer gaat het college, deze gemeente, de portefeuillehouder hotelkamers beschikbaar stellen aan de hier geboren Nederlanders? Er zijn kinderen die tot hun dertigste bij hun ouders wonen, er zijn geen woningen. Het college weigert dat en zet Nederlanders op wachtlijsten. Wachtlijsten voor woningen. Het is wachten op wat niet gebouwd gaat worden, of als het gebouwd wordt, niet voor hen gebouwd wordt.
Voorzitter, ik ga afronden. De taak van het college is eerst en vooral om voor de eigen inwoners te zorgen en op te komen. En niet om iedereen binnen te laten. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Maat, CDA, gaat uw gang.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Eergisteren was het Prinsjesdag zoals u allen weet. Onder boegeroep en omgekeerde vlaggen, reed de koets met dit keer voor het eerst onze prinses Amalia erbij naar de schouwburg in Den Haag voor de troonrede. Het vertrouwen is nog nooit zo laag geweest en de crisissen in ons land stapelen zich op. De vluchtelingenopvang is een van deze crisissen. De situatie in Ter Apel escaleerde tijdens ons zomerreces. Over de vraag of de staatssecretaris ons heeft benaderd als gemeente over om hoeveel personen het zou gaan en of wij de ruimte hebben, hebben wij toen niks gehoord.

De VOORZITTER: Mevrouw Maat, u krijgt een interruptie van de heer Vermeulen van Forza! Gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: Dank u voorzitter. Voorzitter, is mevrouw Maat zich bewust van de definitie van een crisis zoals die staat in de Wet veiligheidsregio's en dat dan de asielcrisis, waar zij net aan refereert als zijnde een crisis, helemaal geen crisis is?

De VOORZITTER: Mevrouw Maat, gaat uw gang.

Mevrouw MAAT: Volgens mij heb ik u net in uw bijdrage horen uitleggen wat een crisis is en daar heb ik naar geluisterd.

De VOORZITTER: Gaat u verder met uw eerste termijn.

Mevrouw MAAT: Communicatie bleef uit. Het onderwerp ligt gevoelig in de samenleving en dan is het juist van belang om open en transparant te communiceren. De burgemeester heeft hiervoor excuus aangeboden en we vertrouwen erop dat dit in het vervolg beter gaat.
Over het landelijk immigratiebeleid gaan we niet, maar we gaan zeker wel over lokale opvang. Een van de waarden van het CDA is solidariteit. Die uitte zich in alle vormen binnen onze gemeente toen de oorlog in Oekraïne begon. We kunnen trots zijn op de warmte en de inzet van onze inwoners om deze mensen zo goed mogelijk op te vangen, zowel particulier, maar zeker ook door de hotelbranche die binnen enkele dagen van alles op touw zette. Vlak voor de zomer, waar mevrouw Knikker ook al aan refereerde, zijn we daar nog langs geweest en stonden we versteld van de snelheid waarmee alles is opgezet. Grote dank aan de mensen die zich daar zo voor hebben ingezet.
We zijn wel benieuwd hoe de situatie er nu gaat uitzien met de Oekraïense kinderen die vanaf 1 oktober a.s. naar internationale klassen gaan. Is ons onderwijs voorbereid op deze toestroom? Wij horen het graag.
De solidariteit die we toen hebben getoond, moeten we nu weer tonen. Het kan niet zo zijn dat enkele gemeenten in Nederland de gehele opvang moet faciliteren. We hebben met elkaar, en hier komt weer een CDA-waarde, gespreide verantwoordelijkheid en deze opvang moet eerlijk en rechtvaardig gebeuren, maar wel met het oog op de omgeving. Want niet alleen Haarlemmermeer kampt met woningnood. Voor elke gemeente zal deze hoeveelheid mensen huisvesten een grote uitdaging zijn. Als we met z'n allen de schouders eronder zetten, hebben we een zo goed mogelijke spreiding en wordt de uitdaging zo per gemeente behapbaarder. We hebben de opgave waar we sowieso aan moeten voldoen voor statushouders die hier in Haarlemmermeer een plekje moeten krijgen. Daarbij vanuit Ter Apel asielzoekers en statushouders. Samen met het COA zijn we verantwoordelijk om dit in goede en vooral ook veilige banen te leiden. Om mensen iets hier om handen te geven, aan het werk te gaan en zo…

De VOORZITTER: 'Een steentje bij te dragen', waren u uw laatste woorden, maar uw geluid viel even weg. Dank u wel mevrouw Maat. Dan mijnheer Sidali, PvdA. Gaat uw gang.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Voorzitter hier zit ik dan. Zoon van een migrant, een buitenlandse werknemer, een gastarbeider, een nieuwe Nederlander. Nee, mijn vader heeft niet hoeven te vluchten, maar dat was een kwestie van tijd. Vakbondsleider, activist, het was een kwestie van tijd of hij zou moeten vluchten uit zijn land. Hij heeft ervoor gekozen om op een normale manier te zoeken naar een toekomst die beter zou zijn voor zijn kinderen en zijn vrouw.
Voorzitter, vandaag de dag hebben we het over een heel groot onderwerp. Een vluchteling is een onderdeel van migratie, zoals de VVD dat ook netjes heeft aangestipt. Een klein onderdeel van waar we het vandaag over hebben. Migratie is van alle tijden. Het heeft ons land een samenleving gemaakt van mensen met uiteenlopende culturele achtergronden. Het politieke debat, ook hier in Haarlemmermeer, is een debat tussen twee uitersten: iedereen welkom of niemand welkom. Wij staan als PvdA altijd open voor de opvang van vluchtelingen en we bekijken gewoon nuchter wat er nodig is voor onze eigen arbeidsmarkt. Ook als het gaat om arbeidsmigranten.
Voorzitter, ik ben trots. Ik ben trots op deze portefeuillehouder, de burgemeester en het college dat ze asielzoekers, vluchtelingen, waar ze ook vandaan komen, met open armen ontvangen in onze samenleving en ook hen laten deelnemen aan deze samenleving. En ik ben ook blij dat Forza! dit sessieverzoek heeft gedaan om die boodschap nog maar weer eens een keer uit te dragen, hoe belangrijk het is. Ik nodig iedereen uit om eens een keertje langs Ter Apel te lopen of te fietsen, u houdt het niet droog. En gelukkig, gelukkig hoeven ze hier bij ons, in dit huis, in deze gemeente, niet buiten te slapen, want als je dat ziet, dagelijks mensen die buiten slapen, moet je wel opereren alsof het een crisis is. Dat is precies een crisis, voorzitter. Dat is wat Forza! zich afvraagt: 'is dit een crisis?' Ja, dit is een crisis. Vandaag slapen ze nog niet bij ons buiten, maar dat doen ze elders. Stel dat ze hier met 40,

50, 60 mensen buiten moeten slapen, wat denkt u dat de burgemeester dan moet doen? Gaat die dan netjes afwachten? Nee, natuurlijk. Dat is een crisis en dan moet je die oplossen. Dus we zijn de crisis die er is in ons land met z'n allen aan het oplossen en ik ben ongelooflijk blij, nogmaals, voorzitter, dat wij dat op deze manier doen en ik geef namens de PvdA het college een dikke pluim. Ga zo door. Als we meer moeten doen, dan zijn we daar gaarne toe bereid. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Voordat u afsluit krijgt u een interruptie van mijnheer Vermeulen van Forza!

De heer VERMEULEN: Dank u voorzitter. Voorzitter, ik heb goed geluisterd naar wat mijnheer Sidali zei. Dat was uit het hart gegrepen, ook zijn definitie van het begrip crisis. Crisis is natuurlijk voor ieder mens anders, maar de wet vertelt heel duidelijk wat een crisis is. En bent u het met mij eens mijnheer Sidali, als je naar de letter van de wet kijkt, dat niet te beargumenteren is dat dit een crisis is?

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter, ik ga hier geen semantische discussie aan met elkaar. Er is een crisis, er is ons gevraagd vanuit het rijk om te helpen omdat er mensen buiten slapen en omdat wij gewoon in al die jaren echt onze taak min of meer verzaakt hebben met z'n allen in heel dit land. Ik zeg niet specifiek Haarlemmermeer, maar we hebben gewoon verzaakt om mensen veel eerder een huis toe te wijzen. En dat heeft niet alleen te maken met het feit dat zij een huis niet toegewezen krijgen, maar dat heeft ook met de woningnood te maken. Dus er is een crisis en die heeft u allemaal al genoemd. Dat zijn allemaal crises en die monden op een bepaalde manier uit. Dus ik ga de semantische discussie met u niet aan, zeg ik tegen u, voorzitter, aan Forza!, omdat we daar niet uitkomen. Een crisis is wanneer de burgemeester moet optreden. En dan is het de nood die de wet breekt. Dat is een crisis.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Sidali. Mevrouw Hup, ChristenUnie-SGP. Aan u de beurt.

Mevrouw HUP: Dank u wel, voorzitter. Onze koning zei het afgelopen Prinsjesdag tijdens de troonrede al. Er ontstond in korte tijd een tekort aan opvangplekken voor asielzoekers met schrijnende en ongewenste situaties als gevolg. En dit had effect op de mensen die naar ons land zijn gekomen voor hun eigen veiligheid, maar bracht ook een hoge mate van ongemakkelijkheid voor de medewerkers van opvanglocaties en omwonenden. De vraag is dan ook vanavond tijdens deze sessie: hoe kunnen wij als raad hierop anticiperen en op welke manier willen wij dat onze gemeente zich blijft inzetten de komende jaren? Kunnen wij hier wel überhaupt iets van vinden als raad? Of wordt het ons toch wel opgelegd door het landelijk beleid en het doorstroombeleid vanuit het COA?
Wat onze fractie betreft, ChristenUnie-SGP vindt dat het echt strikt noodzakelijk is om vluchtelingen op te vangen als dit echt mensen in nood zijn. Stelt u zich eens voor dat u in zo'n situatie zit, dat u in een onveilig gebied zit en dat u veilig wilt worden opgevangen. Dan wilt u daar ook bij geholpen worden.
Dat neemt niet weg dat wij ons echt wel zorgen maken over wat het uiteindelijk weer voor onze inwoners betekent als ze dan misschien een plek moeten afstaan aan iemand die in een woning moet die binnen onze gemeente is, maar we hebben vernomen tijdens de informatieve bijeenkomst van onze burgemeester en het ambtelijk apparaat dat het wel heel goed georganiseerd is. En daar willen we alleen maar respect voor geven.
Maar ja, gaat het niet ten koste van onze eigen inwoners, is dan nog steeds wel de vraag. Ons uitgangspunt is in ieder geval dat we de basisprincipes (bed, bad en brood), als voornaamste dat je iemand moet geven in nood, moeten vasthouden, maar dat je wel moet kijken naar de mogelijkheid. We zijn ermee bekend dat onze gemeente bekend staat als een gemeente met een groot hart en wij vinden dat je tenslotte beter iets kan geven uit een groot hart en niets terugverwachten dan te verwachten dat je er iets voor terugkrijgt en er uiteindelijk achter komt dat het nooit zal gebeuren. Met andere woorden,

je ziet niet altijd waar je het wellicht voor doet, maar we geloven dat het uiteindelijk wel weer zijn vruchten zal afwerpen. Misschien niet binnen onze gemeente, maar dan elders.
Ik sluit af voorzitter. Laten we dus deze gedachte even vasthouden en echt samen als raad vanavond kijken naar de mogelijkheden en de mogelijke bijkomende problemen die een vluchteling met zich kan meebrengen, maar het mag best wat kosten om de ander te helpen. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Hup. Dan mijnheer Rip van de HAP als laatste. Gaat uw gang.

De heer RIP: Dank u wel voorzitter. Mijn fractie wil de HAP-boodschap meegeven en ik heb gezien dat ik er vier minuten de tijd voor heb dus ik ga er snel doorheen. Dan begin ik gelijk maar met de complimenten waar mijnheer Sidali mee geëindigd is, die wil ik een vervolg geven. Ik vind echt dat het college en de ambtelijke organisatie uitstekend werk verrichten als het gaat om de opvang en de intensiteit van vluchtelingen op dit moment. Ik refereer aan Vluchtelingenwerk, de samenwerking, maar ook het welkomstpakket zoals wij dat hebben samengesteld, daar moeten we ons een zwaar compliment voor geven. En ook het betrekken van de raad bij die hele exercitie is een compliment waard voorzitter, want we worden op allerlei manieren, in welke vorm dan ook geïnformeerd over de stand van zaken. Daar wil ik in ieder geval mijn trots over uitspreken.
Ik was ook zeer gecharmeerd van de informatieve bijeenkomst vorige week. Tot mijn blijde verrassing mag ik concluderen dat er nul overlast is en dat vind ik echt een heel belangrijk item. En ik heb ook gezien en gehoord dat het aantal woningtoewijzingen tussen de 3 en 4% is. Dat vond ik echt ongelooflijk meevallen en ik zeg daar eigenlijk bij dat het er vanavond hier niet over gaat, want het gaat hier vanavond over vluchtelingen en asielzoekers en die krijgen gewoon geen woning toegewezen. Zo simpel is dat, dus dat kunnen we uitsluiten. Dus over statushouders gaan we het een andere keer hebben.
Ik heb ook zorgen. Zorgen waar het gaat om de solidariteit. Ik benijd de staatssecretaris niet, maar ik heb grote bewondering voor deze staatssecretaris, want ik heb gemerkt dat hij een hart en een ziel heeft. Dat is belangrijk. Maar als er 194 gemeenten niet meedoen in Nederland, om wat voor reden dan ook, dan hebben we echt een solidariteitsprobleem. Ik zou het advies aan de staatssecretaris mee willen geven, namens mijn partij HAP: zorg ervoor in een crisistijd, want het is overstijgend, dat elke gemeente gewoon verplicht wordt om een bijdrage te leveren. Dan ben je af van draagvlakmetingen en van het feit dat als je met een grote groep met omgekeerde vlaggen voor het stadhuis staat, er dan geen draagvlak is en het dan zomaar afgeblazen wordt. En dan komt het inderdaad zoals mevrouw Van Straten zegt, neer op 'je kunt stilzitten tot het voorbijkomt of je kunt zelf de regie nemen'. Daar ben ik het helemaal met de VVD eens. Wij moeten ook de regie nemen.
Dat is eigenlijk in het kort wat ik wilde zeggen. Even aan mijnheer Vermeulen: internationale verdragen, VN, mensenrechten en 89 miljoen mensen op de vlucht in deze wereld. Dan hebben we echt te maken met een crisis. Daar hoef je geen discussie over te voeren.
Dat was het.

De VOORZITTER: Daar wil mijnheer Vermeulen nog even op reageren, want u sprak hem aan, mijnheer Rip.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, via u aan mijnheer Rip. Ik wil graag aan mijnheer Rip meegeven dat wat ik een crisis vind van nul en generlei belang is. Van belang is wat de wet een crisis vindt en wat dan de positie van de raad is. Als je dan gaat kijken naar die crisis en de inzet van de veiligheidsregio, dat is waar ik het over wil hebben. Dat u het persoonlijk als een crisis ziet, dat mag. Dat is mijnheer Rip zijn eigen afweging en zijn eigen gevoel, maar dat maakt het nog geen crisis, niet in de ogen van de wet. Daarom heb ik die wetsteksten er ook bijgezet in mijn aanvraag. Dat we gaan praten over 'wanneer is iets een cisis en wanneer is de veiligheidsregio aan zet?' En in dit geval zie ik die crisis niet en is de raad wat mij betreft aan zet, want ik zou het niet weten hoe dat dan anders moet.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, wilde u daar nog op reageren?

De heer RIP: Ik weet het niet, was het een vraag?

De VOORZITTER: Volgens mij ook niet echt, maar…

De heer VERMEULEN: U zou eraan toe kunnen voegen, voorzitter, 'bent u dat met mij eens?'

De heer RIP: Vanzelfsprekend ben ik het daar natuurlijk niet mee eens. Ik zal u vertellen waarom niet. Als morgen op Schiphol een vliegtuig neerstort dan treedt er een crisisrampenplan in werking. Ik kan u vertellen, dan wordt mijnheer Vermeulen niet geraadpleegd, er wordt niet gevraagd of er met water moet worden geblust of met schuim, dat wordt gewoon gedaan en daar word je gewoon over geïnformeerd. Dit zijn crisissen, wereldwijd, die gewoon overstijgend zijn. In Den Haag hebben ze daar een groot probleem en er wordt gedelegeerd naar de gemeenten, dus wij dienen daar gewoon invulling aan te geven en we moeten dat op een goede manier doen. En als we dat samen doen, de regie nemen, dan denk ik dat we veel meer kunnen bereiken dan door alleen maar te zeggen 'niet welkom en alle andere problemen zijn feitelijk veroorzaakt door de doelgroep die u beschrijft'. Want dat haal ik een beetje uit uw verhaal. Dus ik ben het niet met u eens.

De VOORZITTER: Dan pak ik even de regie. Laten we dit voor de tweede termijn bewaren want dit klinkt naar debat en dat doen we in de tweede termijn maar eerst moet de portefeuillehouder nog even reageren op alles wat u gezegd heeft. Mevrouw Schuurmans, mag ik u het woord geven?

Burgemeester SCHUURMANS: Dank u wel voorzitter. Ik wil de leden van de raad danken voor hun inbreng en ook de complimenten die ze geven aan alle organisaties en met name de hotels voor de gastvrijheid die zij afgelopen jaar hebben getoond. Ik zeg 'jaar', want we hebben vorig jaar ook al opvang gegeven in onze gemeente aan vluchtelingen en sindsdien doen we dat in meerdere en mindere mate. Ik heb afgelopen jaar, in maart vier keer, in april twee keer, in mei twee keer en in juli een keer en in september een keer een brief gestuurd en daarnaast zijn twee informatieve bijeenkomsten georganiseerd in juli en september om u op de hoogte te houden van wat we aan het doen zijn. Het is aan uw raad, en dat doe ik graag, ik ben ook heel blij met vanavond, om op het moment dat u vragen heeft of opmerkingen, een sessie te organiseren waar u mij ter verantwoording roept, waar u het college ter verantwoording roept. Maar dit is heel specifiek mijn portefeuille, dus het is een sessie waar u mij ter verantwoording roept. Dat mag altijd als u daar behoefte aan heeft. Dus u kunt sturen. Dus ik herken mij er niet in en het doet mij ook pijn als uw voorzitter als u zegt dat ik u buitenspel zet, want uw raad is in dat opzicht altijd aan zet.
Waar het misgaat in de redenatie, is dat het vanwege de crisis is dat u er niets over mag vinden. Maar als u het heeft over een crisis zoals dat beschreven staat in de wet, heeft u volkomen gelijk, voorzitter, zeg ik tegen mijnheer Vermeulen, maar het is wel zo dat een burgemeester een last resort is. Dat wil zeggen dat op het moment dat ergens mensen op straat slapen en absoluut onder erbarmelijke omstandigheden leven, er gekeken wordt naar de burgemeester omdat we met elkaar hebben afgesproken dat iedereen recht heeft op een menswaardige opvang. Dat is in dit geval de burgemeester van Groningen en van Ter Apel en op het moment dat laatstgenoemde elke week ons zegt 'ik red het niet meer, ik heb hulp nodig', zijn wij met elkaar in Nederland solidair. Dat hebben we in 2015 gedaan. Toen hebben we allemaal sporthallen en andere locaties geopend. We hadden nu de luxe, en dat was natuurlijk vreselijk vanwege de coronacrisis, dat we hotelkamers hadden die voor vergelijkbare kosten als het hele inrichten van een sporthal datzelfde onderdak konden bieden. En dat is denk ik een heel goede oplossing voor beide partijen gebleken.

Feit is dat als ik dat niet had gedaan, dus als ik had gekozen voor een sporthal, ik niet alleen bij u was langs geweest, maar ook bij de buurt en had gevraagd 'we gaan daar opvangen, hoe gaan we dat met elkaar inrichten, als er sprake zou zijn van overlast, waar kunt u dan terecht?' Dat heb ik niet gedaan omdat een hotel als belangrijkste reden van bestaan heeft gastvrijheid bieden aan iedereen die daar komt en betaalt. Dat is wat hier gebeurt, dus het gaat over reguliere uitvoering van een hotel en dat betekent dat de mensen die daar zijn, net als alle andere gasten zich houden aan de huisregels van het hotel en vooral geen overlast bezorgen.
En ik wil nog eens benadrukken dat wat er ook gezegd wordt, ik heb het absoluut in de driehoek woensdag gevraagd aan de politie en aan de handhaving: er zijn nul klachten te relateren aan onze gasten die in het kader van de opvang, zowel Oekraïense gasten of asielzoekers, bij ons verblijven. Ik zou het heel jammer vinden als dat wordt ontkend, want ik heb het van the horse's mouth.

De VOORZITTER: Een interruptie van mijnheer Vermeulen van Forza!

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter. Ik wil een ding rechtzetten, want de suggestie is gewekt dat ik deze aanvraag voor dit debat heb gedaan vanwege de brief van de burgemeester, maar dat was het niet. De aanvraag deed ik naar aanleiding van antwoorden op vragen die onze fractie had gesteld en de zorg die bij ons leefde was dat we na wat in Tubbergen gebeurd was, waar het rijk de regie had overgenomen, het gevoel hadden dat wij volledig buitenspel kwamen te staan. Ik wil de burgemeester die handreiking meegeven in haar beantwoording van deze vragen, zodat zij er niet vanuit moet gaan dat het per se kritiek is op de handelingen die wij in deze gemeente hebben gedaan, maar over het proces waarbij wij als raad buitenspel komen te staan. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Schuurmans, gaat u verder.

Burgemeester SCHUURMANS: Ik ben heel blij met die nuancering. Laat ik vooropstellen dat – en dat was ook een reactie op mevrouw Van Straten – op het moment dat we het hebben over iets anders dan mensen tijdelijk opvangen die echt onder erbarmelijke omstandigheden zijn, maar we het hebben over langdurige opvang van asielzoekers, dan bent u aan zet op elke manier, want dat is wat we moeten doen maar wat we ook willen doen. Dus als het gaat over het nadenken over een definitievere vorm van opvang van asielzoekers, in allerlei combinaties met mensen die ook spoedzoeker zijn, dan gaat het college echt zo gauw er meer duidelijkheid komt over een oplossingsrichting met u in debat, want dat hoort hier in de raad. Dus u bent en blijft aan zet.
Volgens mij heb ik dan al best veel beantwoord. Ik ga nog even door de vragen heen. De veiligheidsregio gaat hier niet over. Die heb ik alleen maar over de brandweer gesproken zeer recent. Als regio hebben we afgesproken, als burgemeesters, dat wij beter in staat zijn om mensen kortdurend op te vangen. Dat hebben we bijvoorbeeld met de Oekraïense vluchtelingen gedaan, 1700 mensen opgevangen. Toen heeft de regio allerlei gebouwen verbouwd om ze, zeg maar, semipermanent op te vangen. En toen zijn ze daar stuk voor stuk uitgestroomd. We hadden er 1700, we hebben er nu nog 656 en de rest is door de regio inmiddels opgevangen in semipermanente gebouwen. Dus het is een samenwerking die ik ongelooflijk waardeer tussen negen gemeenten die tijdens corona elkaar gevonden hebben en hebben gezegd, we doen dit op deze manier, dan zijn we sterker. Maar het is absoluut geen formele rol, want daar heeft mijnheer Vermeulen gelijk in. Daarvoor is deze crisis niet een officiële crisis conform de Wet veiligheidsregio's.
Voorzitter, ik dacht dat ik dan door alles heen was. Er was een vraag over onderwijs blijven staan van het CDA en daarvoor wil ik graag verwijzen naar de wethouder onderwijs, als dat van u mag voorzitter.

De VOORZITTER: Zeker wel. Mevrouw Steffens, gaat uw gang.

Wethouder STEFFENS: Dank u wel. Even in antwoord op de heel concrete vraag van mevrouw Maat in haar betoog over 'hoe gaat het nu met de Oekraïense kinderen die tot 1 oktober verzorgd onderwijs krijgen op een vaste locatie?' Ik kan nu zeggen dat zij per 1 oktober a.s. gaan doorstromen binnen het reguliere onderwijs, maar dan doordat ze naar de internationale taalklassen gaan en ook naar de internationale schakelklassen. Die zijn respectievelijk voor het basis- en het voortgezet onderwijs. Dus de meeste kinderen gaan niet direct de gewone klas in, maar ze gaan wel een klas in waar ze Nederlands leren. En komen dan daarvandaan wanneer het zover is voor hen op verschillende momenten de reguliere scholen in. Er is een uitzondering daarop en dat is een kleine groep kinderen die particulier onderwijs volgt en dat is een keuze die ouders hebben gemaakt. Maar wij denken wel dat we op die manier het beste kunnen zorgen voor kinderen en ook kunnen zorgen dat zij terechtkomen in een stukje van de Nederlandse samenleving en dat we daarmee ook het beste voor hen bieden in een heel lastige situatie waar zij nu in moeten leven.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Schuurmans heeft nog een nabrander.

Burgemeester SCHUURMANS: Excuus, ik heb echt de gelegenheid laten gaan om te vertellen hoe belangrijk onze ambtelijke organisatie is. Dat zeg ik iedere keer, maar u heeft geen idee wat zij doen om dit te faciliteren. Dat krijgen we financieel terug, dat even voor de helderheid, maar daar gaat het niet over. Mensen doen het met hart en ziel en ik wil het toch genoemd hebben, want dankzij hun inzet kunnen wij met elkaar dit doen.

De VOORZITTER: Belangrijke aanvulling, dank u wel. Dan kijk ik om me heen. Mijnheer Meijer wil de tweede termijn openen. Mijnheer Meijer. Gaat uw gang, welke vraag wilt u uw collega's stellen?

De heer MEIJER: Laat ik ermee beginnen dat ik heel veel respect heb voor die mensen, ik noem een voorbeeld, in Polderstate, die op korte termijn een kantoorpand ombouwen om die Oekraïense vluchtelingen op te vangen. Maar wij roepen al jaren, of een aantal partijen in deze raad roept al jaren om ook dat soort oplossingen voor onze eigen jongeren. Ik vind het dan zo jammer, als je dat dan zegt, maar dat mag je dan weer niet zeggen… Dan kunnen jullie het toch wel met mij eens zijn dat onze eigen jongeren nu ook denken 'wanneer zijn wij eens een keer aan de beurt?' Er zijn toch meerdere van dit soort gebouwen waarvan het mogelijk zou moeten zijn om ze om te bouwen tot kleine appartementen zoals die van de vluchtelingen die nu in Polderstate zitten? Ik vind het gewoon oneerlijk.

De heer RIP: Mag ik wat vragen aan de heer Meijer, via de voorzitter?

De VOORZITTER: Ik wilde vragen: wie wil er wat op zeggen? En dat is mijnheer Rip en mevrouw Van Straten. Eerst mijnheer Rip.

De heer RIP: Weet je, als je een gelijk speelveld hebt, mijnheer Meijer, dan denk ik dat we misschien wel verder komen in het gesprek, maar u bent toch ook met mij eens dat als je thuis zit op de bank en je hebt lekker te eten en een mooie slaapplek, maar je hebt alleen nog geen eigen woning, dat het iets verschilt met iemand die met de kogels in zijn rug moet vluchten vanuit een gebied en helemaal niets heeft? Dus je kunt het toch niet met elkaar vergelijken? Het feit dat onze inwoners, onze jongeren of onze starters geen woningen hebben, ligt niet verscholen in het feit dat hier een Oekraïner zit, dat ligt verscholen in het feit dat wij een aantal jaren geleden gewoon niet zo goed nagedacht hebben over de veranderende samenleving en dat we vergeten zijn te bouwen. En dat we er niet over nagedacht hebben dat een op de vier mogelijk gescheiden zou kunnen zijn in deze tijdsgeest en dat je daar niet tegen op kunt bouwen. Dat is de reden. En door het elke keer maar te koppelen aan iemand die vlucht omdat toevallig… Ik zou niet willen ruilen met iemand uit Oekraïne. Die moeten hiernaartoe en die moeten dan onderdak hebben. En u vergelijkt het dan met iemand die 15 jaar ingeschreven is maar wel elke avond

lekker warm eten heeft en wiens was gedaan wordt en die dan toevallig nog bij zijn ouders op de bank zit. Dat vind ik onterecht.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, mevrouw Gumbert, mevrouw Antolini. Eerst mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, als u goed heeft geluisterd, dan heeft u gehoord dat de VVD ook vindt: zodra we iets voor langdurige opvang doen, moeten we tegelijk ook iets doen voor onze eigen inwoners. Dat is echt een voorwaarde die ook de VVD wil meegeven aan het college, want we hebben voor allebei de groepen te maken met een noodsituatie dus wij vinden dat we ook voor allebei de groepen iets moeten doen.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter, ik heb – toegegeven, tijdens een eerder deel van de raadsvergadering hier – gezien dat onze premier, de heer Rutte, vanavond heeft gezegd dat het woningtekort niet het gevolg is van vluchtelingenopvang of statushouders. Dat lijkt me belangrijk voor ons allemaal om in gedachten te houden.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik heb u gezien, mijnheer Vermeulen, maar ik ga even het rijtje af. Mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Even terugkomend op mijnheer Rip. Hij heeft het over vluchtelingen die uit oorlogsgebieden komen, maar zoals ik net al zei, volgens mij komen die vluchtelingen uit veel meer landen dan alleen Oekraïne. Maar even los daarvan, we hebben ook rond de 32.000 daklozen, ongeveer. U had het net over de student die lekker makkelijk op de bank zit, maar uiteindelijk wel op zijn 30e nog bij papa en mama woont. En dat heeft ook zijn gevolgen. Dat is heus niet leuk voor zo'n persoon. Maar die dakloze dan, is dat dan wel erg genoeg of maakt dat ook niet uit?

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, u krijgt een vraag, daar mag u op antwoorden, maar daarna wil ik weer terug naar het centrale onderwerp.

De heer RIP: Het gaat vanavond over vluchtelingen en asielzoekers en u kunt echt van deze lokale partij HAP verwachten dat wij ook iets vinden over daklozen en andere mensen die in vervelende omstandigheden zitten. Dus dat is de discussie niet. Ik wil alleen wel meegeven aan de vertegenwoordiger van Forum voor Democratie, dat inderdaad veel Syriërs deze kant op komen en veel Somaliërs en de overeenkomst is in ieder geval dat daar de Russen vooral huisgehouden hebben. Dat is nou toevallig een dictator die uw grote leider omarmt en eigenlijk stimuleert om nog veel verder te gaan, waarvoor meer dan 89 miljoen vluchtelingen kennelijk niet genoeg zijn. Dus ik zou u willen adviseren om uw grote leider met pek en veren uit de Kamer te slingeren, want dat is de grootste aanstichter van het feit dat wij hier in deze samenleving zo aan het polariseren zijn.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, ik wil u echt verzoeken om via de voorzitter te spreken en niet rechtstreeks tot elkaar. Mevrouw Antolini, u wordt uitgedaagd, dus u mag reageren en daarna ga ik terug naar het onderwerp.

Mevrouw ANTOLINI: Ik moet mijnheer Rip gelijk geven in een ding, en dat is dat Thierry een groot leider is. Dat klopt en verder, dat hij weg moet uit de Kamer, dat is blijkbaar gisteren gebeurd want hij mocht niet eens meer verder met zijn betoog. Dus hij kon gewoon niet verder. Dus dat is precies wat jullie willen, dus ik hoop dat jullie er blij mee zijn.

De VOORZITTER: En terug naar Haarlemmermeer. Mijnheer Sidali, gaat uw gang.

De heer SIDALI: Ja, zo is dat. Ik ben nooit weggeweest uit Haarlemmermeer dus we blijven hier nog. Ja… Dat is waar. Oké. Dit wordt eruit geknipt.
Ik word toch een beetje uitgedaagd door de VVD die het dan heeft over 'als u iets doet voor vluchtelingen moet u ook iets doen voor onze eigen mensen, maar we hebben het hier over vluchtelingen, geen statushouders. Dus ik begrijp even niet wat u zegt. Als wij hier 1700 Oekraïners hebben opgevangen in hotels, dan zouden hotels ook 1700 Haarlemmermeerders moeten opvangen? Is dat het? Want ik begrijp het anders niet.

De VOORZITTER: Daar wil mevrouw Van Straten op reageren.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, ik heb geprobeerd in het begin van mijn betoog uit te leggen dat we twee vormen van opvang hebben, maar ik heb eigenlijk niet de indruk dat ik dat mijnheer Sidali nog moet uitleggen. Dat weet hij volgens mij heel goed. Dat is de tijdelijke opvang. Als we naar meer permanente opvang gaan kijken, want eigenlijk wordt hier gevraagd wat we daarvan vinden, dan zeggen wij 'als we dus gaan inzetten op een meer permanente opvang, dan moeten we diezelfde inspanning doen voor onze eigen inwoners voor een meer permanente huisvesting'.

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali, gaat uw gang.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Dan ben ik geïnteresseerd in hoe dat er dan uitziet. Want als je zegt 'oké, dan hebben we wat permanentere langdurige opvang voor asielzoekers/vluchtelingen, 200', wat vraagt de VVD dan eigenlijk?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, dan vraagt de VVD of 100 daarvan voor eigen inwoners zijn, ofwel 200 erbij voor eigen inwoners. Fiftyfifty, daar heb ik het over gehad.

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: En dan in een soort Haarlemmermeers woningzoekendencentrum of zo? Ik begrijp het niet, we gaan 200 vluchtelingen ergens opvangen met elkaar en dan wilt u ook 200 Haarlemmermeerders aan een huis helpen of ook gewoon gezellig samen in een centrum?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik heb het gevoel dat mijnheer Sidali zich iets dommer voordoet dan hij is op dit moment, maar we zijn al bezig met flexwoningen waar we dit ook toepassen en dat soort mogelijkheden moeten we gewoon onderzoeken. Daar geef ik de regie voor aan het college om met die boodschap naar het COA te gaan. Aangezien zij volgens mij op dit moment ook alle creativiteit hebben om voor oplossingen te zorgen, is dit wat belangrijk is voor ons en dat betekent ook regie nemen.

De VOORZITTER: Eerst mijnheer Sidali en dan mijnheer Spijker.

De heer SIDALI: Dan ben ik soms wat trager van begrip inderdaad maar zeker niet dom, dan heeft de VVD het dus over flexwoningen die we nu eigenlijk inzetten voor statushouders en dan zouden ze dus ook flexwoningen willen hebben voor asielzoekers en vluchtelingen. Begrijp ik hem zo goed?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik wil me niet vastpinnen op één mogelijkheid want ik heb niet goed zicht op – daar komt het college nog mee – welke mogelijkheden er zijn. Dus er zijn allicht andere mogelijkheden waarin langdurige opvang gerealiseerd kan worden, maar waarin ook iets gerealiseerd kan worden voor onze eigen inwoners. Die boodschap geef ik mee als VVD, dat dat voor ons heel belangrijk is, dat er zowel voor asielzoekers iets gedaan wordt, alsook voor onze eigen inwoners.

De VOORZITTER: Eerst mijnheer Spijker en dan mijnheer Vermeulen.

de heer VERMEULEN: Ik wilde eigenlijk een punt van orde maken.

De VOORZITTER: Een punt van orde mag altijd, gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: Er lopen nu doorlopend discussies door elkaar. We gaan een aparte sessie hebben over het huisvesten van statushouders en wat er extra op ons afkomt en hoe dat wringt met het huisvesten van onze eigen inwoners. Waar het nu sec over gaat deze avond, waar deze sessie voor is aangevraagd, is over de huisvesting van asielzoekers. We zijn allemaal benaderd door de…

De VOORZITTER: Wacht even, een punt van orde is een heel kort punt van orde, geen betoog.

De heer VERMEULEN: Oké, dan wil ik dat we ons beperken tot het debat van de avond en dat gaat over asielzoekers.

De VOORZITTER: Genoteerd, maar mijnheer Meijer stelde een vraag en dat is nu onderwerp van debat, wat dan voor onze eigen jongeren? Als ik het even kort mag samenvatten. Mijnheer Spijker wilde daar nu op reageren. Gaat uw gang.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Eigenlijk wilde ik even doorgaan op mevrouw Van Straten en dan eigenlijk ook op mijnheer Sidali. Ik heb het ook al aangehaald met die flexwoningen. Ja, wij als raad kunnen natuurlijk wel zorgen dat we versnellingsprocedures kunnen organiseren, we kunnen het college helpen met andere mogelijkheden om plekken te vinden. En dat verlicht de druk voor onze statushouders en onze vluchtelingen, maar vooral ook voor onze jongeren die hard zoeken. Dus inderdaad, zoals mevrouw Van Straten zegt, fiftyfifty. Dank u wel.

De VOORZITTER: Wie nog op het punt dat mijnheer Meijer heeft aangesneden? Niemand? Mijnheer Meijer, wilt u het afronden?

De heer MEIJER: Ik ben blij dat er steun voor is. En ik hoop dat het college daar wat mee doet.

De VOORZITTER: Wie wil er een ander onderwerp bespreken? Mevrouw Van Straten, VVD, gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb een aantal partijen horen zeggen 'we willen niets doen' en ik heb gelukkig ook een aantal partijen gehoord die zeggen 'wij willen regie nemen, wij

willen niet dat het achter onze rug gebeurt', om het zo maar te zeggen, dat we worden geconfronteerd met iets. Ik heb wel gehoord dat wij volgens mij de enigen zijn die daarbij aan het college hebben willen meegeven wat voor ons belangrijk is. Dat was met name die leefbaarheid, onder andere in de kleine kernen. En wij willen graag asielzoekers die langer dan zes maanden in de procedure zitten, zodat ze hier ook meteen aan de slag kunnen en kunnen werken. Ik zou graag en ik denk dat het voor het college ook handig is, willen weten hoe de fracties erover denken die ook regie willen houden. Want ik heb weinig gehoord over hoe die regie er dan uit moet zien.

De VOORZITTER: Daar wil mijnheer Vermeulen op reageren, dan mijnheer Rip en dan mijnheer Spijker.

De heer VERMEULEN: Ik ben het voor 100% met mevrouw Van Straten eens dat dat is wat we willen. Ik herinner mij, dat wilde ik net vertellen, dat in het vorige college de wethouder alle fracties langskwam op het moment dat het met de oorlog in Oekraïne ging spelen, dat het bekend werd dat hier mensen naartoe kwamen en dat we die wilden gaan opvangen in hotels. Daar hebben we toen allemaal ons zegje over kunnen doen. Daar heeft ook onze fractie haar steun voor uitgesproken.
Wat ik bedoel met de regie houden is: als wij gaan kijken naar situaties zoals we die zien in Ter Apel, willen we graag dat onze inwoners daarvan verschoond blijven. Wat daar gebeurt, dat tart het ongelooflijke en dat wil je absoluut niet. Als we kijken naar wat de Oekraïners doen, staat dat haaks op wat er in Ter Apel gebeurt. Daar zijn mensen die direct de regie nemen over hun leven, die stichten een school, die willen allemaal heel graag werken. Ik heb begrepen dat ze ingeschreven worden en dat ze uiteindelijk ook mogen werken en ik ben het helemaal met de VVD eens, dat moet onze inzet zijn. Mensen die iets bijdragen aan onze gemeente en die op de vlucht zijn, vrouwen en kinderen, die zijn welkom. Allemaal jonge mannen die hier komen om te rellen, zien wij liever niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, gaat uw gang.

De heer RIP: Om mevrouw Van Straten bij te vallen, de regie nemen, daar zijn we als HAP groot voorstander van zoals ik al heb gezegd. Ik wil heel graag meegeven aan het college: kunt u uit de evaluaties van Lisserbroek – ik weet niet of mensen dat nog weten, maar daar hebben we ook al een keer een centrum gehad – en Vijfhuizen de best practices meenemen in uw overwegingen? Wat hebben we daarvan geleerd? Dat zou ik graag meegeven. De handreiking aan vluchtelingen en niet een vingerwijzing. En ik vind ook die kwalificatie van een vluchteling een beetje lastig want ik hoor de VVD en Forza! zeggen dat het vooral meisjes moeten zijn en kinderen en dat ze er vooral al zes maanden moeten zijn, want dan kunnen ze lekker werken. Ik vind dat echt niet kunnen. Een vluchteling is een vluchteling en of je nu toevallig getraumatiseerd hierheen komt of in een rolstoel, dat mag niet uitmaken. Het moet niet zo zijn dat wij een gemeente zijn die alleen maar wil opvangen als we er beter van worden. Dus ik wil niet meewerken aan die kwalificaties.

De VOORZITTER: Er gaan heel veel vingers omhoog, dus vergeef me als ik niet perfecte volgorde heb, maar ik zag eerst mevrouw Van Straten. Gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik wil eigenlijk twee reacties geven. Ten eerste wil ik aan de heer Rip vragen of hij ervan op de hoogte is dat er in Vijfhuizen sprake was van een noodopvang. Dat is niet wat we hier bespreken. En ten tweede heb ik benadrukt dat het voor de VVD belangrijk is dat vluchtelingen een bijdrage leveren en ik heb helemaal niets gezegd over de sekse of wat voor andere kwalificaties ook.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Ik wil aan mijnheer Rip meegeven dat ik begrepen heb dat in Vijfhuizen is geleerd dat je moet betalen voor je boodschappen, dus dat is misschien iets wat wel meer mensen mee kunnen nemen. Wij hebben in Oekraïne natuurlijk mensen opgehaald. Daar was een noodsituatie en zo zijn hier vrouwen en kinderen terecht gekomen. De mannen mochten niet weg, die moesten vechten. Als ik kijk naar vluchtelingen die vanuit heel andere landen naar ons toe komen, dan zijn dat kapitaalkrachtige mensen, want die zijn dan een vermogen kwijt aan een mensensmokkelaar om überhaupt hier te komen. De echte vluchtelingen, die zijn daar, met niks, die zitten in tentenkampen. Daar zitten de echte vluchtelingen. Dus dat hele beeld dat u schetst dat hier iemand in een rolstoel naartoe komt die zielig en hulpbehoevend is, is niet het beeld dat helemaal strookt met de werkelijkheid.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert, dan mijnheer Meijer.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Ik hoorde de heer Vermeulen zeggen dat hij onze inwoners de situatie die in Ter Apel deze zomer ontstond en nog steeds voor een deel gaande is wilde besparen. Ik zou vooral graag de vluchtelingen die in die situatie zijn die situatie besparen. Dat lijkt mij heel erg belangrijk en ik vind het ook heel belangrijk om geen onderscheid te maken tussen verschillende groepen; vluchtelingen uit Oekraïne hebben opvang nodig, maar vluchtelingen uit andere landen hebben dat ook nodig.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Vermeulen wil daar even op reageren, gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: De situatie waar ik op doelde is dat je vluchtelingen of asielzoekers of hoe je ze ook wilt noemen, aantreft als je thuiskomt, dat ze in je keuken staan, dat de buschauffeur ze niet meer mee wil nemen vanwege alle geweldplegingen die daar plaatsvinden in de bus, dat niemand daarmee wil rijden. Ik vind het prima dat we mensen opvangen en mensen helpen, maar als hier mensen komen om hier overlast te veroorzaken, daar doel ik op, zie ik die mensen hier liever niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Meijer.

De heer MEIJER: Ik wil mijnheer Rip wat meegeven. Die geeft zelf ook altijd graag dingen mee aan mensen. Is het u duidelijk, mijnheer Rip, dat asielzoekers waar we het nu over hebben, en ik heb het niet over Oekraïne, vaak zes à zeven landen doorkruisen voor ze in Nederland aankomen? Dat zegt toch ook al genoeg? Er is een film die gaat rond, er is een mevrouw in Angola, die heeft een YouTube-kanaal en die zegt 'weet je waar je heen moet? Je moet naar Nederland, dan krijg je gratis een huis, dan krijg je gratis geld, krijg je gratis eten'. Dat soort mensen komt hier en daar zitten wij niet op te wachten.

De VOORZITTER: Er werd iets meegegeven mijnheer Rip, wilt u daarop reageren?

De heer RIP: Ik kan daar natuurlijk ook op reageren, want eigenlijk zegt mijnheer Meijer 'na ons de zondvloed', want wij hebben toevallig een gunstige geografische ligging en wij kunnen alleen nog maar vluchtelingen opvangen uit het naburige Duitsland of België en de rest moet het dan allemaal maar uitzoeken. 72% van die 89 miljoen, 72% van de vluchtelingen wordt in de eigen regio opgevangen. Dat zit bom- en bomvol. Eigenlijk zegt u 'als er mensen vluchten en ze kunnen zeven landen doorkruisen, dan zijn ze nog zo rijk, dat is eigenlijk geen vluchteling meer'. Ik vind dat echt, echt ongelooflijk kwalijk van een beschaafd land zoals wij dat proberen uit te dragen te zijn.

De VOORZITTER: Mijnheer Meijer, een korte reactie alstublieft.

De heer MEIJER: Ja, een korte reactie, dank u wel voorzitter, via u. Mijnheer Rip, heeft u enig idee hoeveel vluchtelingen er in Dubai zitten?

De VOORZITTER: Dus u zegt 'via de voorzitter', en u spreekt mijnheer Rip rechtstreeks aan. Mijnheer Rip.

De heer RIP: Ja, weet u hoeveel er in Helsinki zitten?

De VOORZITTER: Nou, volgens mij…

Mevrouw VAN STRATEN: Mag ik een punt van orde maken?

De VOORZITTER: U mag een punt van orde maken, dat mag altijd.

Mevrouw VAN STRATEN: Ik had een punt ingebracht en gevraagd om input van collega's maar ik krijg nu een soort een-tweetje.

De VOORZITTER: U heeft helemaal gelijk, dank u wel. Het ging over regie, dus dat is ook een mooi punt van orde. Ik had nog eerst mijnheer Spijker en dan mevrouw Knikker staan en dan mevrouw Maat.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Even terugkomend op regie. Ik ben het helemaal eens met mevrouw Van Straten over die zes maanden en dan heet het integratie. Als die mensen die kunnen en willen werken, gaan werken, is dat een heel mooi punt zodat ze in onze maatschappij kunnen integreren. Dan gaan ze de taal leren en ze kunnen activeren. We hebben een tekort aan mensen op Schiphol. Neem even het bagagedepot. We hebben een tekort aan mensen op de veiling, noem het maar. Het zou een heel mooie plek zijn. Dan kunnen die mensen waar ze willen, werken. Dat is van toegevoegde waarde voor onze economie.

De VOORZITTER: Mevrouw Knikker, gaat uw gang.

Mevrouw KNIKKER: Ja, dank u wel voorzitter. Ik wil ook even reageren op de vraag van de VVD, want wij hebben het ook over de regie. Dat vinden we ook heel erg belangrijk. Ik denk dat de wijze waarop we dat nu als gemeente doen door samen met het COA te kijken naar welke gebouwen, welke locaties in aanmerking komen voor een geschikte permanente locatie, de regie is waar wij op zouden willen sturen. Een soort van selectie aan de poort, wat ik hier ook wel een beetje van de collega's hoor, daar zijn wij juist helemaal geen voorstander van. Dan val ik ook even GroenLinks bij, we moeten geen onderscheid willen maken. Daar zijn we als gemeente ook niet voor. Volgens mij zijn er allerlei instanties die zich daarmee bezighouden. We vinden het wel belangrijk dat als we mensen hier een kansrijke start willen geven, we zorgen voor goede inburgering, taallessen vanaf dag 1, zodat de mensen inderdaad ook zo snel mogelijk zich nuttig kunnen maken voor onze samenleving. Dat vinden we belangrijk, maar laten we alsjeblieft wegblijven bij politiek over selectiecriteria. Want dat zouden we volgens mij niet moeten willen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Maat, CDA.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Ik denk dat het ook belangrijk is om het stukje veiligheid en leefbaarheid mee te geven. En dan zei mevrouw Knikker net iets waarvan ik dacht 'dat gaat volgens mij weer over statushouders', dus de mensen die hier echt mogen blijven en daar ben ik het helemaal mee eens. Die moeten we vanaf het begin gewoon echt laten inburgeren hier. Maar als we het wel hebben over de tijdelijke opvang, dan moeten we er ook voor zorgen dat er geen onwenselijke situaties ontstaan

waarin onze eigen inwoners zich bij wijze van spreken niet meer veilig zouden voelen, waarbij rellen gaan ontstaan en dat soort dingen. Tot nu toe, zoals de burgemeester net ook al zei, zijn er nul klachten binnengekomen. We gaan ervan uit dat dat zo blijft, dat houden we graag zo.

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali, PvdA.

De heer SIDALI: Dank u wel. We sluiten ons helemaal aan bij de woorden van D66. Inderdaad, geen selectie aan de poort. Natuurlijk, mensen moeten zo snel mogelijk mee kunnen doen in de samenleving. Het zou natuurlijk mooi zijn als je daar afspraken over kan maken met het COA, dat je zegt 'kijk nu eens goed naar Haarlemmermeer, wat hebben we hier nodig, wat voor arbeidsmarkt hebben we hier, kunnen we daar niet een mooie match voor maken?' Dat zijn allemaal dingen die je allemaal met elkaar kunt bespreken, maar uiteindelijk moet je natuurlijk ook wel gewoon mensen kunnen opvangen omdat ze een vluchteling zijn en omdat ze in nood zitten. En daar zijn we natuurlijk ook voor. Het gaat niet altijd alleen maar om de match met Haarlemmermeer. Dus ja, wat de PvdA betreft, goed om dat te bespreken met het COA, maar het is niet echt zo dat we dat moeten, anders dan willen we dat niet.
En ik wil nog even reageren op de heer Spijker. Het zijn niet alleen maar mensen die hier komen die als bagageafhandelaar kunnen werken, maar ook in de zorg. Maar dat bedoelt mijnheer Spijker ook, in de zorg, verplegers, dokters, tandartsen. Ik heb begrepen dat er een huisartsentekort is. Dus wat dat betreft… Architecten, noem maar op, die kunnen we echt goed gebruiken hier in Haarlemmermeer.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Mijn intentie in eerste instantie was mevrouw Maat erop te wijzen dat de veiligheidssituatie op dit moment volkomen in orde is, maar dat noemde mevrouw Maat daarna alsnog. Dus op dit moment, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Nee, dank u wel, ik had een verduidelijkende vraag en die heeft mijnheer Sidali al behandeld.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Over de regierol. Ik weet nog niet wat onze reactie zal zijn als bekend is waar wij definitief asielzoekers zouden willen opvangen, dan moeten we kijken naar wat daar komt. Ik lees wel in de beantwoording van onze vragen als we het over die regierol hebben, dat het college, COA en het rijk samen aan het kijken zijn naar een locatie. Dan vraag ik me af, wanneer hebben wij als raad aan het college een kader meegegeven om dat dan ook daadwerkelijk te gaan doen? Ook daar mis ik weer onze regierol in. Dat zijn we nu aan het doen inderdaad. Mevrouw Van Straten reageerde daarop, maar dat is een beetje mosterd na de maaltijd, dat is nadat we al het antwoord hebben gekregen dat er allemaal dingen plaatsvinden. Dan denk ik, kom eerst naar de raad met wat je wilt gaan doen. Vindt de raad dat goed, ik proef nu al dat er een meerderheid voor is, dan hebben we wel dat debat gehad voordat er iets gebeurt in plaats van nadat er iets gebeurt.

De VOORZITTER: Ik kijk even om me heen of er nog behoefte is. Mevrouw Van Straten, wilt u uw onderwerp even samenvatten?

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik hoorde een meerderheid die voor regie is, ik hoor ook wel sommige partijen die het dan lastig vinden om echt door te pakken als het om regie nemen gaat. En ik denk ook dat dit juist de kans was om die te nemen zodat we het college kunnen meegeven

wat we belangrijk vinden. Ik heb het college wel even – ook in reactie op mijnheer Vermeulen – gehoord dat het nog bij ons terugkomt dus we kunnen op dat moment ook nog aangeven wat we belangrijk vinden, maar als VVD doen we dat graag vooraf.

De VOORZITTER: Dank u wel. Nieuwe onderwerpen? Wie? Mijnheer Rip?

De heer RIP: Even richting de initiatiefnemers want ik ben natuurlijk blij dat we de sessie hebben maar hij dreigt eigenlijk spontaan dood te bloeden en dat vind ik ook een beetje vervelend. Maar ik wil aan mijnheer Vermeulen vragen: heeft u nu wel het gevoel dat u aan het stuur zit of niet? Via de voorzitter, dat zei ik toch? Of niet?

De VOORZITTER: Of mijnheer Vermeulen het gevoel heeft dat hij aan het stuur zit.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, op dit moment kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat we inderdaad aan het reiken zijn om het stuur te pakken te krijgen maar dat we het stuur behoorlijk kwijt waren, dat dingen ons aan het overkomen waren en wat dat betreft ben ik blij dat ik deze sessie heb aangevraagd. Ik ben blij met de meeste van de input die ik deze avond heb gehoord en dan hoop ik ook dat we in de wandelgangen met elkaar er nog over gaan praten. Ik verwacht ook echt van het college dat het ons niet alleen informeert maar ons ook betrekt in het besluitvormingsproces voordat er iets gebeurt. En als we dat deze avond bereikt hebben, ga ik als een tevreden mens naar huis. En dan heb ik het gevoel voorzitter, dat we hier met z'n allen weer aan het stuur zitten.

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali wil daar iets aan toevoegen.

De heer SIDALI: Toch even geruststellend, volgens mij staat ook duidelijk in de brief van het college dat het niets doet wat onomkeerbaar is. Dus we zijn nog altijd in the lead als dat moet, dus dan zal het college zeker nog terugkomen. Het is helemaal nooit gezegd – althans, mij niet, in wat ik gelezen heb – dat alles al beklonken is, maar dat ze alles nog rustig zullen doornemen, dus ook met ons.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Het voorbeeld dat ik net noemde, voorzitter, dat ik aan de hand van schriftelijke vragen erachter moest komen dat men op zoek is naar een permanente locatie, dat is een actie die ingezet is zonder dat we daar inderdaad een kader voor meegegeven hebben. Op dat moment had ik daar een slecht een gevoel bij. Dan voel ik mezelf gepasseerd en op dat moment staan we als raad niet aan het roer en kunnen we alleen achteraf bijsturen. Dat doet geen recht aan de situatie, want als je op een gegeven moment al beslissingen hebt genomen en je hebt hier mensen zitten en je gaat dat terugdraaien, zou je onmenselijke beslissingen nemen. Ik wil gewoon graag als raad vooraan bij het roer staan op het moment dat het de bedoeling is om ergens een nieuwe richting in te slaan.

De VOORZITTER: Ik zie dat mevrouw Schuurmans nog iets wil toevoegen, gaat uw gang.

Burgemeester SCHUURMANS: Ik hecht er waarde aan om hier iets over te zeggen omdat mijnheer Vermeulen in zijn betoog aangaf dat hij geen Tubbergse toestanden wil. En juist dat hebben we hiermee beoogd. Het punt is dat de regering heeft gevraagd aan alle gemeenten een vorm van permanente opvang te bekijken. Als je dat doet, dan moet je dat eerst gaan onderzoeken. Dan moet je kijken, werkt dat, past dat? Is dat betaalbaar? Is dat een vraag die past? En eerstvolgend op het moment dat we daar duidelijkheid over krijgen, komen we bij de raad terug. Als het gaat over, en dat triggerde mij, het idee dat het pas als antwoord werd gegeven op de vraag van Forza!, weet ik dat wij in het college hebben gezegd 'laten we nu – want anders hadden we namelijk zelf iets gedaan naar aanleiding van de vraag

die er was – het moment gebruiken om dit te vertellen. We weten zeker dat Forza! dan een aanvraag doet voor een debat en dan kunnen we dat ook met elkaar bespreken'. Dus het was echt met de bedoeling om u ook uit te nodigen om hier het college over te bevragen. Wat dat betreft leek het me ook een heel mooi moment en dat is ook zo gebleken. We hebben een zeer betrouwbaar Forza! als het gaat om hoe ze reageren op dit soort zaken.

De VOORZITTER: Ik zit te kijken naar mijnheer Vermeulen maar wilt u nog reageren?

De heer VERMEULEN: Het heeft weinig zin om hier iets tegenin te brengen. Ik ga er helemaal van uit dat het precies zo gegaan is zoals de burgemeester mij net heeft verteld.

De VOORZITTER: Dat gezegd hebbende, wil ik voordat we gaan afsluiten, u bijna allemaal een compliment geven. U heeft zich keurig gedragen, er is niemand boos weggelopen, ik heb niemand het woord hoeven ontnemen. Dank u wel allemaal voor uw aanwezigheid en bijdrage en ik sluit hierbij de sessie.